

(דבר העומד בנגוד להגיונות, כל עוד פסק דין סופי לא הוצא בענין זה) היה מורה בהאשמה שנשמעה מצדדים שונים משך ה' חרשים בהם כתב קינן את הסור הסטירי העוקצני ביותר בארץ, כי שוקן מגדל ב' מערכתו צפועני מסוכן.

למחרת הפצצה היסיע, כרגיל, המדור עוזי ושות'. היה זה האחרון שנכתב על ידי קינן, אבל לא האחרון שהופיע בהארץ. משך כל הזמן בו ישב קינן במעצרו, עד למשפטו, נכתב המדור בידים אחרות. היה זה נצחון עקשנותו היקית האגדית כמעט של שוקן על מבקריו ואויביו.

עתה היה צריך לנצח גם את עמוס קינן, שיצא מבית הסוהר לאחר זיכוי. היה ברור לקינן, כי באם יתפטר, תהיה הפרידה נעימה יותר לשני הצדדים מלוחה שיקה. וכך היה. עמוס קינן הגיש את פני סורו, שוקן שלח לו מכתב פרידה, לאמור:

ברצוני להביע לך את צערי על התפטרותך מעבודתך בהארץ. עלי להודות שהחלטתך לא באה לי במפתיע, כי זה קרוב לשנה שאהה בקשתני מדי פעם בפעם לשהררך מתפקודך, וברי לי שהפסקת הכתיבה שהוטלה עליך מן החוץ הכריעה את הכף לצד נסיתך להשי' חזרה מן הכתיבה היומיומית, כדי שתוכל להתפנות לעבודות שהיה עליך להפסיקן בי שנתיים האחרונות.

מדורך בהארץ שמש עילה להתקפות נרגזות עליך, על הארץ ועלי. אך אני רואה צורך לומר לך היום, שלא היה לי — ואין לי גם היום — ספק, שהמניעים השרשיים שהד' ריכו אותך בכתיבתך הם מן הסהורים והכנים ביותר המפעילים נוער ישראלי בימים אלה. מדורך עשה רבות, כדי לפקוח את עיני ה' ציבור לחולשות היסודיות של חיינו ולסתי' רות בין מטרות מוצהרות ובין המעשה בהן התבכנו. זוהי פעולתה של סאטירה אמיתית, והרגוני שנתעורר מאשר שהצאים קלעו אל המטרה.

אני יודע שעוברת עליך עכשיו תקופה קשה המעמידה את כוח עצביך במבחן רציני. אך אני בטוח זה שתעמוד במבחן זה ושתצא ממנו מחושל יותר. אני גם מאמין שהכוחות והכשרונות הגדולים, שכל מי שנפגש אתך במחין בהם, עוד יתנו פירות בשלים.

הקלאות תחליף לנדבות

מדינת ישראל, הצמאה לדולרים, התמחתה בקיבוץ נדבות לכל צורותיה (מגביות, איגרות, תרומות), ונחה את מקורות ההכנסה שהיו בידה, לא מיתחה אותם כראוי.

אשתקד בלבד הפסידה המדינה ארבעה וחצי מיליון דולר שיכול היה יכול הפרדסים להכניס לקופתה הריקה. אי יעילותו של הקטיף בפרדס הישראלי וחסר הכנה ה' שורר בין המעביד לעובדו, גרמו לכך שרק ארבעה מיליוני תיבות הדרים נשלחו חוצה לארץ במקום שש המיליונים שקו להם.

במקום אחד — שלושה. בכדי למנוע הישנותם של מקרים דומים, הקדיש המכו לפיריון העבודה והייצור — שנתיים לחקר בעית יעול עבודת הקטיף, הסיק את המסקנות ה' באות: הוצאות הקטיף הן גדולות מדי בעוד שמשכורות הפועלים העובדים בקטיף נמו' כות מדי, דבר הדוחה את הפועל מעבודה זו. אפשר, וצריך, להעלות את שכרם של הפוע' לים ולהוריד יחד עם זאת את ההוצאות ה' גבוהות שיש לפרוסן, העושות את הקטיף בלא-כדאי. אין כל צורך בהעלאת מחירים, אשר תחליש את כח ההתחרות שלנו (החלש גם בלא הכי) בשוקי העולם.

הדבר יכול להעשות על ידי:

א. הגברת היעילות בקטיף הפועלים ה' עובדים היום בקטיף עושים זאת ללא שיטה; מנהלי העבודה אינם מומחים בעבודתם, לרוב; אין שיתוף פעולה בין העובדים, המכו ש' אימני עד כה 250 מנהלי עבודה וייאמן ב' עתיד הקרוב 80 מנהלים נוספים, יצא בפעו' לות הסברה ונרחבות בין הקוטפים, הראה את משטר סרטונים כיצד עליהם לעבוד ביתר יעילות, הוציא גם ספר כתוב בשפה עממית, המלמד את התורה. דוגמה להצנע' תיו המעשיות: "אל תניח את התפוזים ב' תיבה אחד אחרי עשה זאת בשלשות; התוק

הגינות שלא נשמרה בקפדנות על ידי מרבית העתונים, שברו על קינן כאלו חזיב בדו.

המכון, המסונף למשרד העבודה, פועל בראשותו של מומחה אומים, בשיתוף פעולה עם משרד המסור והתעשייה, התאחדות בעלי התעשייה, הסתדרות העובדים הכללית ואגודת המהנדסים והאדריכלים. עיקר עבודתו מת' רכזת בשטח התעשייה.

את התיבה קרוב לידך והנע ממאמץ יתר: החל לקטוף מצמרת העץ ולא להיפך; אל תעשן בעת הקטיף, כי הזוקת הסיגריה ביד אחת גורעת מכה עבודתך.

ב. הנחנה שיטת משכורת לפי גורמות: בכדי לענין את הפועל בעבודתו ולדרבנו. מציע המכון לקשור את המשכורת לתפוקה, גורמות הייצור של המכון, נקבעו מתוך חי' שוב מדעי, לא בעקבות משא ומתן בין ה' הסתדרות לפרדסנים, כנהוג בארץ. כל פועל העושה יותר מן הגורמה שלו יקבל תוספת שכר, המשוחררת חלקית, ממי-הכנסה.

כדי לשכנע את בעלי הפרדסים בכדאיות הצעותיו, אירגן להם המכון יום עיון בפתח תקוה, בהשתתפות שרת העבודה, מנהלו ה' כללי של המכון, משה גרצברג (לשעבר מנהל משרד החקלאות) והמהנדס הראשי יוסף סטר' כליבין. אולם בית-האכר שבו התקיימה ה'

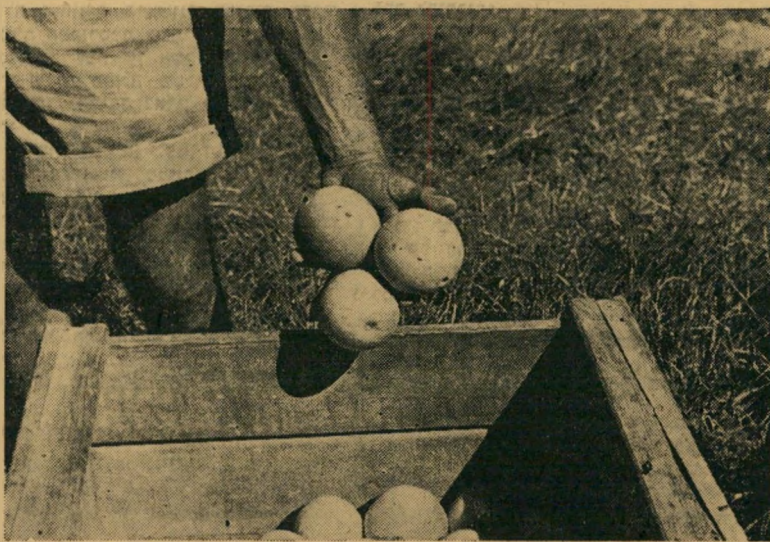
ה-7 את תורת הפשע מפי ותיקים במקצוע, יצא משם פושע מועד. מלחמתם השקטה, אך העקשנות, של הנוגעים בבר, לשפור התנאים בבתי הסוהר נשאה פרי, שהוצג ל' ראה באחד מימי השבוע שעבר: מתנה עבודה לאסירים ברמלה.

למחנה, שהוא לדברי שר המשפטים רק ראשון בסדרה, יישלחו אסירים שיהיו להם סכויים לחזור למוטב. מי ומי נחשב לאסיר כזה — זאת תקבע ועדה המורכבת משני רופאים, עובד סוציאלי אחד. בשלב מאוחר יותר יוכנסו למוטב גם עבריינים מועדים, אשר התבוננות ממושכת בהם תשכנע את הועדה שיש תקוה לתקונם.

האסירים שיכנסו למחנה יגורו בבתיים קט' גים, ינועו ללא הגבלה בין הכתלים, יעבדו בחוה ובבתי המלאכה השונים; גריה, מת' פרה, סנדלריה, ילמדו מקצוע שיאפשר להם

יותר'מהר, יותר זול. בתמונה למעלה נראית שיטת מילוי ארגוני התפוזים המקובלת: הפועל משליך תפוז אחד תפוז. לטמה: הדגמת השיטה הנכונה — שלושה במקום אחד.

אסיפה היה מלא מפה לפה פרדסנים שיקבלו, מקחים מהנדסי המכון, את הצעותיו.

בתי סוהר

קבוצ בין גדרות

חוקר הפשע האיטלקי צ'ארה לומברו (1835—1909) היתוה, בסוף המאה שעברה, דרכים לספול בעברייני, אותן חייבת לנקוט כל מדינה נאורה. צרי האסיר, לדעתו, לקבל בתוך כתלי בית הסוהר חנוך שיאפשר לו לחזור, עם תום מאסרו, אל החברה החופשית כאורח מועיל. המאסר — קבע לומברו — אינו מעשה של נקמה מצד החברה כי אם נסיון לחנך את העברייני. מדינות נאורות רבות, קבלו את תורתו, הכניסו שיפורים בבתי הסוהר שלהם.

רק הזכות לצאת. מדינת ישראל ירשה משלטון המנדט רשת בתי סוהר, ש' אחדים מהם שמשו למטרה זו עוד בימי ה' תורכים, ואשר התנאים שבתוכם דמו לאלה של ימי הביניים. שרות בתי הסוהר ומשרד המשטרה נאלצו, מחוסר תקציב, לקבל את בתי הסוהר כמות שהם. התוצאה הייתה כי בתוך כתלי הכלא למד העברייני הראשון בן

הקונים בכוח, צירף אליהן סופסי הזמנה לספרו, הודיע כי המודרים לקנות יקבלו הנחה ניכרת ממחיר הספר, קיבל 600 הזמ' נות תוך שבוע. פלמן מצדו לא סמן את ידיו בצלחת הזורה והודיע שספרו יקדים את ספר שותפו לשעבר.

שבועיים הפונה. ימים ספורים לפני מועד ההוצאה לאור של ספרו של פלמן נפי' לו לירי נוחימובסקי דפי-הגהות אחדים. הוא נדהם לראות שהם העתק מילולי מן המהדורה הראשונה, של קטעים שהוא בצמצו הברס. העורך דין נתרחה, כינה את המעשה רותית כ'דומה לשוד ים, כי שניהם קמעה לתפיסה, פנה לבית הדין המחוזי בודרישה לעכב את מכירת הספר המתחרה.

לאחר משא ומתן מיגע בפני השופט, הגיעו הצדדים לפשרה: מכירת ספרו של פלמן, אשר הוצא לשוק יום אחד לפני המשפט, תפסק זמנית, תחודש רק כעבור שבועיים. במשך השבועיים יספיק נוחימובסקי להוציא את ספרו שלו. מוציאו לאור של הספר ה' אחרון נחום סברסקי הצהיר כי אין ברשותו אף טיפס אחד: הכל נמסר לחנויות ולסוכ' גים, חלק גדול נמכר לקהל. הוא התחייב לש' לוח חוזר לסוכניו כי יפסיקו למכור את

הספר עד עבור השבועיים.

להרווח זמן. על מה שקרה אחר כך נחלקות הדעות. טוען נוחימובסקי: "רימו' גי, המשיכו במכירת הספר. ברשותו של סברסקי נמצאו טפסים רבים. דרשתי והשגתי צו חפוש מבית המשפט, מצאתי אצל סוכני הראשי ברונפמן ספרים רבים, כרוכים ולא כרוכים, מצאתי תבילות ארוזות למשלוח עם תעודות המעידות כי הן עמדו לצאת לחנויות ביום המחרת. פניתי לתביעה הכללית שתגיש משפט פלילי נגד המוציא לאור שנשבץ לשקר."

עונה לעומתו סברסקי: "איני יודע על כל מכירות במשך השבועיים. המשלוח שנחטס עמד לצאת לשוק לאחר תום השבועיים. כל הענין אינו אלא משחקו של נוחימובסקי הרוצה להרויח זמן כדי להספיק להוציא את ספרו לפני ספרו של פלמן."

הצגה בלילה אפל

אלסאנדרו קליוסטר (1743—1795) מלך הקוסמים בודאי חיך ממרום (או מלמטה) חיוך דר-משמעותי: של ספוק, — בראותו כי תורתו עוד יש לה מהלכים על הארץ; ושל גדלות — בהבחינו כי ממשיכו נחונו בהר' בה פחות כשרון ממנו.

כך, שלימה מיכאל היתה בהחלט קוסמת חובבת. אבל שכנתה, אשה שכולה שאבדה את בנה במלחמת השחרור, לא הטילה ספקות במהימנותה, פנתה אליה בבקשה שתעזור לה להשיג שכון, תחלץ אותה מקשיים כלי' כליים.

המכשפה נאותה, משכה את קרבנה, בלילה אפל, לבית הקברות שליד מעברת טירה (חיפה), הושיבה אותה על אחד הקברים ה' חובבים, החלה כיד הדמיון והביום הטובה עליה, מציגה לפניו מחזה רפאים: השמיעה קולות מסתוריים, לחשים, קראה פסוק תהי' לים התעטפה בסלית. לאחר ההצגה, שנמשכה חצי שעה, גלתה לקרבן כי משאלתה נתקבלה, מאחייה יתמלאו בקרוב ובמהרה. אחר כך פנתה לצד המסחרי, בקשה כתמורה למאמציה 600 ל"י. השכנה מסרה את הכסף, חזרה שבי' עת רצון לביתה.

חלפו שבועיים ומאום לא קרה, התנגב החי' שש ללב האשה, שמהרה לא המכשפה, התי' אונגה בנניה, קבלה מלוא הפה הבטחוח: מעשה הכשפים יתגשם הגם שבאחור קל. כתום מועד הדחיה, נואלה האשה מחכות, פנתה למטרה. למכשפה לא הועילו קט' מיה, היא הובאה לבית המשפט, נאלצה להח' זיר לקרבנה התמים את הכסף שסחטה ממנה, לשלם קנס גבוה ערבות להתנהגות טובה. אמר השופט: "אני מקל בעונשך... משום שאני יודע כי לא ימצאו טפשים נוספים שיתפתו לך."

הארץ

על עיכוב בהעברת הלוחיה המשפחתית לעיריית ירושלים — הודיע אתמול דובר משרד העבודה (הארץ).

שלום שפילמן, תל-אביב הגביה טרם נמצאה.

40' הבקשות למקומות עבודה, שהוגי' שו לאיגוד הסטודנטים אפשר היה לספק רק 70 (הארץ).

מתתיהו רוניצקי, תל-אביב העודף נמסר לסטודנטים הלומדים מת' חטיקה גבוהה.